

نقش کمال‌گرایی و اجتناب تجربی در پیش‌بینی علائم روان‌شناختی زنان بی‌بضاعت سرپرست خانوار

The role of perfectionism and experiential avoidance in predicting psychological symptoms of poor female-headed household

Dr Masoumeh Shafiei

Lorestan University

masumeh.shafiei62@gmail.com

دکتر مصصومه شفیعی (نویسنده مسئول)

دانشگاه لرستان

دکتر سجاد بشرپور

دانشیار دانشگاه محقق اردبیلی

حديث حیدری راد

کارشناس ارشد دانشگاه محقق اردبیلی

Dr Sajjad Bashardoost

Associate professor at

Mohaghegh Ardebil University

Hadees Heidarirad

Master of Science at Mohaghegh

Ardebili University

چکیده

The aim of present research was to investigate the role of perfectionism and experiential avoidance in predicting psychological symptoms of poor female-headed household. This prospective study was performed using Pearson correlation. ۹۰ questions to gather information from the checklist (SCL-۹۰)، perfectionism and questionnaires reception and operation. As well as data collected using Pearson correlation coefficient and multiple regression analysis were analyzed. The correlation coefficients showed that psychological symptoms of

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش کمال‌گرایی و اجتناب تجربی در پیش‌بینی علائم روان‌شناختی زنان بی‌بضاعت سرپرست خانوار بود. این مطالعه توصیفی به روش همبستگی بود. جامعه آماری کلیه افراد آسیبدیده تحت حمایت کمیته امداد شهرستان گیلان‌غرب در سال ۹۵ بودند که از این تعداد ۱۲۰ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. برای جمع‌آوری اطلاعات از فهرست علایم ۹۰ سوالی (SCL-90)، کمال‌گرایی و پرسشنامه‌ای پذیرش و عمل استفاده شد. داده‌های جمع‌آوری شده نیز با استفاده از آزمون‌های ضریب همبستگی

perfectionism ($.051 = r; .0001 > p$) and experiential avoidance ($.065 = r; .001 > p$), positive relationship. Regression analysis showed that ۴۸ percent of the total variance of psychological symptoms people through experiential avoidance and perfectionism is explained by two factors. This study suggests that perfectionism and avoid negative and harmful experiments on the causes and consequences associated with traumatic events can contribute to psychological symptoms among poor female-headed households.

Key words: perfectionism, experimental avoidance, psychological symptoms, poor, female-headed households.

پرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه تحلیل شد. نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که علائم روان‌شناختی با کمال‌گرایی ($r=.051; p=.001$) و اجتناب‌تجربی ($r=.065; p=.001$)، ارتباط مثبت دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که ۴۸ درصد از کل واریانس علائم روان‌شناختی این افراد به وسیله دو عامل اجتناب‌تجربی و کمال‌گرایی تبیین می‌شود. بنابراین کمال‌گرایی و اجتناب‌تجربی می‌توانند در علائم روان‌شناختی زنان بی‌بصاعت سرپرست خانوار نقش داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: کمال‌گرایی، اجتناب‌تجربی، علائم روان‌شناختی، بی‌بصاعت، زنان سرپرست خانوار.

دریافت: مرداد ۹۵ پذیرش: آبان ۹۵

مقدمه

بروز رویدادهای آسیب‌زا مشکل مهمی برای سلامت عمومی می‌باشد و تأثیرات زیان‌بخش زیادی بر سلامت افراد و روابط بین فردی و اجتماعی می‌گذارد. نتایج مطالعات نشان داده‌اند که مواجهه با حوادث آسیب‌زا پدیده‌ای کاملاً متدالول است، به طوری که در مطالعات مختلف میزان شیوع طول عمر این حوادث از ۲۶ تا ۹۲٪ درصد برای مردان و از ۱۷٪ تا ۸۷٪ درصد برای زنان گزارش شده است (نوریس، ۱۹۹۲). در زمینه‌یابی ملی همبودی یا همایندی^۱ بیماریها^۲ درصد بزرگ‌سالان آمریکایی تجربه حداقل یک رویداد آسیب‌زا را در طول زندگی شان گزارش کردنده که از این تعداد ۸٪ درصد مردان ۲۰٪ درصد زنان به اختلال استرس پس از سانحه^۳ مبتلا بودند (کسلر،

Norris^۱.

^۲ comorbidity

^۳. Disorder posttraumatic Stress

برلاند، دیملر، جین، مری، والتر^۱، ۲۰۰۵). مطالعاتی که روی افراد بزرگسال انجام شده نشان می‌دهد که تقریباً ۲۵ درصد افرادی که با آسیب مواجه می‌شوند به علائم اختلال استرس پس از سانحه دچار می‌شوند (بریزلاء، داویس، اندریسکی^۲، ۱۹۹۱). میزان شیوع رویدادهای آسیب‌زا در ایران نیز شایع می‌باشد، در این زمینه بشرپور، نریمانی، عیسی-زادگان (۱۳۹۱) میزان شیوع رویدادهای آسیب‌زا را در دانشآموزان دبیرستانی پسر شهر ارومیه ۷۲/۲ درصد گزارش کردند (بشرپور و همکاران، ۱۳۹۱). مفهوم سازی ارتباط بین تجربه آسیب و علائم روانشناختی برای نخستین بار در سربازان جنگ جهانی دوم در رویارویی با واقایع فشارزای جنگ شاسایی شد (بلز، مانسون، شور^۳، ۲۰۰۲). ارتباط این تجارب با علائم افسردگی و اضطراب ثابت شده است (پین و کوهن^۴، ۲۰۰۲). برانگیختگی بالای هیجانی، اختلال درخواب، تحریک‌پذیری، اشکال در تمرکز، واکنش‌های جسمانی شدید و اضطراب تعیم یافته، واکنش انکار و نفی نشانه‌های اصلی هستند که معمولاً در افراد آسیب دیده تجربه می‌شوند (سلیمی، ۱۳۸۰). اختلالات مربوط به آسیب و عوامل استرس‌زا نایهنجاری‌هایی را شامل می‌شود که در آنها، تجربه رویدادهای آسیب‌زا به صراحةت به عنوان ملاک تشخیص ذکر شده است. پریشانی روانی که به دنبال قرار گرفتن در معرض یک رویداد آسیب‌زا یا استرس‌زا به وجود می‌آید کاملاً متغیر استند. مطالعات تجربی نشان می‌دهند بسیاری از افرادی که در معرض یک رویداد آسیب‌زا یا استرس‌زا قرار گرفته‌اند علائمی را نشان می‌دهند که در آن به جای نشانه‌های اضطرابی یا مبتني بر ترس، بر جسته‌ترین مشخصه‌ی بالینی، علائم ناخوشی و ملال، برون‌ریزی، علائم خشم و پرخاشگری و علائم تجزیه‌ای است (انجمان روانپژوهی امریکا، ۲۰۱۲). بنابراین می‌توان گفت افراد مواجه شده با رویدادهای آسیب‌زا نه فقط علایم اضطراب بلکه طیفی از علایم روانشناختی را نیز تجربه می‌کنند.

^۱. Kessler, Berlund, Demler, Jin, Merikangas, Walters

^۲. Breslau, Davis & Andreski

^۳. Beals, Manson & Shore

^۴. Pine & Cohen

کمال‌گرایی^۱ ممکن است یکی از عوامل مهم برای بروز علائم روان‌شناختی بعد از تجربه رویدادهای آسیب‌زا باشد. کمال‌گرایی به عنوان تمایل افراطی به در نظر گرفتن معیارهای کامل و ارزیابی خودانتقادگری شدید تعریف شده است (فروست، مارتین، لهارت، روزنبلت، ۱۹۹۰). یک مدل نظری دو نوع کمال‌گرایی مثبت و منفی را متمایز کرده است، نوع اول آن کمال‌گرایی مثبت یا انطباقی است که در آن فرد استانداردهای شخصی سطح بالا، اما قابل دسترس، را دارد: این بعد با شاخص‌های سازگاری، مانند عاطفة مثبت، همبستگی مثبت دارد (فروست و همکاران، ۱۹۹۰). در نوع دوم که کمال‌گرایی منفی یا غیرانطباقی نامیده می‌شود، فرد با استانداردهای سطح بالا و غیر واقع‌بینانه، نگرانی مفرط درباره اشتباها و نقایص شخصی، ادراک فشار زیاد از محیط برای کامل بودن مواجه است. این بعد با شاخص‌های ناسازگاری، مانند عاطفة منفی، همبستگی مثبت دارد (هریس، پیپر، مک، ۲۰۰۸). نگرانی در مورد اشتباها هسته اصلی و مرکزی مفهوم کمال‌گرایی است که نزدیک‌ترین ارتباط را با نشانه‌های آسیب روانی دارد (فروست و همکاران، ۱۹۹۰). مقوله‌های خودارزشیابی و خودانتقادی در افراد کمال‌گرای (ساسروولی، رومرو، روجرو، ماری، وینا، ۲۰۰۸). معیارهای سخت برای ارزشیابی از خود و اشکال افراطی، به واکنش‌های نابهنجار و احساس بی‌ارزشی و بی‌هدفی می‌انجامد (بندورا، ۱۹۸۲) و این خود ممکن است به آسیب‌های روانی منجر شود. افراد کمال‌گرای، هنگام تجربه شکست، به جای استفاده از فعالیت‌های خودکنترلی، از طریق سرزنش از خود به دنبال کامل بودن هستند (آلدن، بیلینگ، والاکو، ۱۹۹۴). مطالعه ادو-سامرفلد، هین، لوین، اسچرمله^۷ (۲۰۱۶) نشان داد که کمال‌گرایی و سبک شخصیت اجتنابی پیش

^۱. perfectionism^۲. Frost, Marten, Lahart, Rosenblate,^۳. Harris, Pepper, Maack^۴. Sassaroli, RomeroLauro, Ruggiero, Mauri, Vinai, Frost^۵. Bandura^۶. Alden, Bieling, Wallace^۷. Oddo-Sommerfeld, Hain, Louwen, Schermelleh-Engel,

بینی کننده اضطراب و افسردگی در زنان پس از زایمان است (ادو-سامرفلد و همکاران، ۲۰۱۶). در پژوهشی که توسط بورگاس و دیبارتول^۱ (۲۰۱۶) انجام شد، دریافتند که کمال‌گرایی پیش‌بینی کننده انواع مختلفی از اختلالات اضطرابی از جمله: اضطراب صفت، اضطراب اجتماعی و نشانه‌های وسواس اجبار می‌شود (بورگاس و دیبارتول، ۲۰۱۶). نیلیس، شری، لی، استیورت، مکنیل^۲ (۲۰۱۶) در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که کمال‌گرایی به طور منحصر به فردی پیش‌بینی کننده خشم و خودشیفتگی است (نیلیس، ۲۰۱۶).

به نظر می‌رسد یکی از عوامل خطرآفرین بعد از مواجه شدن با آسیب، اجتناب‌تجربی^۳ است. شواهد نشان می‌دهند که اجتناب‌تجربی پیش‌بینی کننده علائم و نشانه‌های آسیب شناختی می‌باشد (مارک، اسلون^۴، ۲۰۰۵). اجتناب‌تجربی عبارت است از عدم تمایل برای تجربه رویدادهای خصوصی دردناک و آزارنده نظیر افکار، هیجانات و خاطرات ناخواسته همراه با تلاش‌هایی برای کنترل، سرکوب و بازداری شکل و فراوانی این رویدادهای خصوصی و زمینه‌هایی است که این موقعیت‌ها ایجاد می‌کنند (چاولا، دیستیفین^۵، ۲۰۰۷). این فرایند می‌تواند در ایجاد و تداوم اختلالات روانی به دنبال تجربه رویدادهای آسیب‌زا نقش مهمی داشته باشد. اجتناب‌تجربی باعث شکل‌های بسیاری از آسیب‌شناسی روانی از جمله: سوءاستفاده دارویی، اختلال وسواس فکری^۶-عملی، اختلال وحشت‌زدگی، اختلال شخصیت مرزی و اختلال استرس پس از سانحه می‌شود (اسمیت^۷، ۲۰۰۸). شنک، یونیم، نول^۸ (۲۰۱۲) در مطالعه‌ای نشان دادند که اجتناب‌تجربی نقش معنی‌داری در نشانه‌های اختلال استرس پس از سانحه دارد. در این مطالعه زمانی که ارزیابی همزمان همه متغیرها با هم انجام شد تأثیر اجتناب‌تجربی بیشتر آشکار شد

^۱. Burgess, DiBartolo

^۲. Nealis, Sherry, Lee-Baggley, Stewart, Macneil

^۳. experiential avoidance

^۴. Marx & Sloan

^۵. Chawla, Distafin

^۶. Smith

^۷. Shenk, Putnam, Noll

(شنک و همکاران، ۲۰۱۲). اسماء، رینکوب، استروبا، اسچتا، بولنا، استروید^۱ (۲۰۱۵) در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که حتی زمانی که افسردگی و سطح پیچیده عالیم غم و اندوه کنترل شد، نشخوارفکری با اجتناب تجربی افراد مواجهه شده با آسیب (کسانی که عزیزی را از دست داده‌اند) ارتباط دارد (اسماء و همکاران، ۲۰۱۵). باردن^۲ (۲۰۱۵) در مطالعه خود به این نتیجه رسید که ارتباط مثبتی بین حساسیت اضطرابی و عالیم اختلال استرس پس از سانحه و اضطراب، تنها در میان افرادی به دست آمد که اجتناب-تجربی بالایی داشتند (باردن، ۲۰۱۵).

در مجموع شواهد نشان می‌دهند که قرار گرفتن در معرض رویدادهای آسیب‌زا عامل خطر مهمی برای ایجاد علائم روان‌شناختی می‌باشد. اما تمام افرادی که در معرض چنین رویدادهایی قرار می‌گیرند، دچار چنین عوارضی نمی‌شوند. لذا شناخت عوامل حفاظتی و خطرآفرین ابتلا به علائم روان‌شناختی بدنیال تجربه رویدادهای آسیب‌زا می‌تواند اهمیت زیادی در تشخیص و درمان این مشکلات داشته باشد. در زمینه عوامل خطرساز علائم روان‌شناختی بعد از تجارب آسیب‌زا، نقش عوامل کمال‌گرایی و اجتناب-تجربی کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. بنابراین پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش کمال‌گرایی و اجتناب تجربی در پیش‌بینی علائم روان‌شناختی زنان بی‌بضاعت سرپرست خانوار انجام گرفت.

روش

روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری: جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه افرادی بود که در سال ۱۳۹۵ به دلیل مواجه شدن با رویداد آسیب‌زا فوت همسر و نداشتن توان مالی، تحت حمایت کمیته امداد شهرستان گیلان‌غرب بودند ($N=1200$). با توجه به حداقل حجم نمونه در تحقیقات همبستگی که به ازای هر متغیر پیش‌بین، 30 نفر ذکر

^۱. Eismaa, Rinckb, Stroebea, Schuta, Boelena, Stroebed,

^۲. Bardeen

شده است (دلاور، ۱۳۸۳). در این مطالعه به دلیل داشتن دو متغیر پیش‌بین، تعداد ۶۰ نفر کفایت می‌کرد، ولی برای افزایش اعتبار بیرونی مطالعه، تعداد ۱۲۰ نفر به عنوان حجم نمونه در نظر گرفته شد.

ابزارهای پژوهش

آزمون تجدید نظر شده فهرست علائم ۹۰ سوالی (SCL-90 R): این آزمون فهرست علایم شامل ۹۰ سوال برای ارزشیابی علائم روانی است که شدت نشانه‌ها و شکایت‌های معمول روانی را می‌سنجد. برای هر ماده پرسشنامه پنج گزینه هیچ (نمره صفر) تا به شدت (نمره چهار) وجود دارد که پاسخگو با در نظر گرفتن اینکه چه میزان این مشکل را در طول هفته گذشته تا به امروز تجربه کرده است گزینه مورد نظر را مشخص می‌کند. این پرسشنامه دارای ۹ بعد و ۳ شاخص است. ابعاد ۹ گانه این آزمون عبارت اند از ۱. شکایتها جسمانی ۲. وسواس-اجبار ۳. حساسیت در روابط بین فردی^۱ ۴. افسردگی^۲ ۵. اضطراب^۳. پرخاشگری^۴ ۷. ترس مرضی^۵ ۸. افکار پارانوئیدی^۶ ۹. روان‌پریشی^۷. پایابی این آزمون به روش بازآزمایی بین ۰/۷۷ تا ۰/۹۰ گزارش شده است. روایی آزمون نیز با انجام بررسیهایی که بر روی گروههای بیماران روانی، بیماران جسمی و افرادی که تحت شرایط پر فشار روانی بوده‌اند انجام شده رضایت بخش گزارش شده است (درآگوتیس، لیپمن، کاوی^۸، ۱۹۷۳). پایابی و روایی این آزمون در ایران قابل قبول بوده است به طوری که ثبات درونی آن از ۰/۷۷ برای بعد روان‌پریشی تا ۰/۹۰ برای بعد افسردگی گزارش شده است. پایابی این آزمون به کمک بازآزمایی نیز از ۰/۸۰ برای بعد شکایت‌های جسمانی تا ۰/۹۰ برای افکار پارانوئیدی گزارش شده است (میرزابی، ۱۳۹۵).

^۱. interpersonal sensitivity

^۲. phobia

^۳. paranoid ideation

^۴. psychos

^۵. Deragotis, Lipman & Covi

مقیاس کمال‌گرایی: این مقیاس توسط تری‌شورت، اوئنژ، اسلد، دیویی^۱ (۱۹۹۵) ساخته شده است. این مقیاس یک آزمون ۴۰ سؤالی است که ۲۰ ماده آن کمال‌گرایی مثبت و ۲۰ ماده دیگر کمال‌گرایی منفی را می‌سنجد. پرسش‌ها در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت، کمال‌گرایی آزمودنی‌ها را از نمره یک تا نمره پنج در دو زمینه مثبت و منفی می‌سنجد (تری‌شورت، ۱۹۹۵). در فرم فارسی این پرسشنامه، بشارت (۱۳۸۴) آلفای کرونباخ پرسش‌های هریک از زیرمقیاس‌ها را در یک نمونه ۲۱۲ نفری از دانشجویان به ترتیب ۰/۸۷ و ۰/۹۰ برای کل آزمودنی‌ها، ۰/۹۱ و ۰/۹۲ برای دانشجویان دختر، ۰/۸۶ و ۰/۹۰ برای دانشجویان پسر، گزارش کرد که نشانه همسانی درونی مناسب این مقیاس بود. ضرایب همبستگی بین نمره‌های ۹۰ نفر از آزمودنی‌ها در دو نوبت با فاصله چهار هفته برای کل آزمودنی‌ها ۰/۸۶، برای آزمودنی‌های دختر ۰/۸۴، و برای آزمودنی‌های پسر ۰/۸۷ محاسبه شد که نشانه اعتبار بازآزمایی رضایت بخش مقیاس است. روایی مقیاس کمال‌گرایی مثبت و منفی از طریق محاسبه ضرایب همبستگی بین زیرمقیاس‌های این آزمون با زیرمقیاس‌های پرسشنامه سلامت عمومی (گلدبرگ، ۱۹۷۲؛ به نقل از بشارت، ۱۳۸۴). و مقیاس عزت نفس کوپر اسمیت (کوپر اسمیت، ۱۹۶۷؛ به نقل از بشارت، ۱۳۸۴) و با روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی آزمون بررسی شد، که ضرایب همبستگی به دست آمده مطلوب و مناسب بوده است (بشارت، ۱۳۸۴).

پرسشنامه پذیرش و عمل^۲: پرسشنامه پذیرش و عمل در بطن درمان پذیرش و تعهد توسط هایس، استروسل، ویلسون، بیسیت، پیستورلو و همکاران^۳ (۲۰۰۴) به عنوان ابزاری برای اندازه‌گیری اجتناب‌تجربی و انعطاف‌نپذیری روان‌شناختی ساخته شد (هایس و همکاران، ۲۰۰۴). این ابزار در نسخه‌های ۱۶، ۹۰ و ۴۹ سؤالی ساخته شده و ابزار مفیدی برای ارزیابی اجتناب‌تجربی و پیامدهای درمان پذیرش و تعهد به حساب

^۱.Terry-short, Owens, Slade, Dewey

^۲. Acceptance and Action Questionnaire

^۳. Hayes, Strosahl , Wilson, Bissett, Pistorello and et all

می آید (بوند، هایس، بیر، ارکات، والنز و همکاران^۱، ۲۰۱۱). برای حل مشکلات مربوط به ضعف ویژگی‌های روان‌سنگی نسخه‌های مختلف این پرسشنامه، نسخه ۱۰ سؤالی آن ساخت و اعتبار یابی شد که اجتناب‌تجربی را در مقیاس لیکرت ۷ نقطه‌ای از ۱ (هرگز درست نیست) تا ۷ (همیشه درست است) اندازه می‌گیرد. بوند و همکاران (۲۰۱۱) دریافتند که نسخه ۱۰ سؤالی این پرسشنامه پایایی ثبات درونی (۰/۸۴) و بازآزمایی (۰/۸۱) در سه ماه و ۰/۷۹ در ۱۲ ماه و اعتبار سازه بالای دارد. این پژوهشگران گزارش کردند که نمرات بالاتر در این پرسشنامه با علائم افسردگی، اضطراب و استرس، سرکوب افکار و آشفتگی روان‌شناختی همبسته می‌باشد (بوند و همکاران، ۲۰۱۱). پایایی این آزمون بر روی آزمودنی‌های مطالعه حاضر نیز ۰/۷۶ بدست آمد.

شیوه‌ی اجرا

اجرای این پژوهش به این صورت بود که بعد از هماهنگی‌های لازم اداری و مراجعه به مراکز کمیت امداد شهر گیلان‌غرب، لیست تمامی مراجعني که در نیمه اول سال ۱۳۹۵ به علت مواجه شدن با رویداد آسیب‌زای فوت همسر و نداشتن توان مالی تحت حمایت مرکز فوق قرار گرفته بودند در اختیار قرار گرفت و تعداد ۱۲۰ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. و بعد از تبیین اهداف پژوهشی از آنها درخواست شد به پرسشنامه‌های فهرست علایم ۹۰ سؤالی (SCL-90)، مقیاس کمال‌گرایی و پرسش-نامه پذیرش و عمل که از نوع پرسشنامه‌های خودگزارشی بودند به صورت انفرادی و با حضور پژوهشگر پاسخ دهند. تجربه رویداد آسیب‌زای فوت همسر، داشتن سواد خواندن و نوشتمن جهت پاسخ‌گویی به پرسشنامه‌ها ملاک‌های ورود و داشتن هر نوع بیماری طبی، عقب ماندگی ذهنی و علایم روان‌پریشی و عدم انگیزه برای مشارکت در مطالعه ملاک‌های خروج آزمودنی‌ها از مطالعه بود. در این پژوهش، تمام آزمودنی‌ها برای شرکت در پژوهش آزادی کامل داشته و قبل از تکمیل پرسشنامه رعایت ملاحظات اخلاقی اهداف پژوهش به آنها توضیح داده شد و به آنها اطمینان داده شد که اطلاعات

^۱. Bond, Hayes , Baer , Carpenter , Orcutt , Waltz, et al.

جمع آوری شده به صورت گروهی تحلیل خواهد شد. داده‌های جمع آوری شده نیز با استفاده از آزمون‌های ضربی همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه با استفاده از نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها

تعداد ۱۲۰ نفر با میانگین سنی ۳۸/۰۹ سال و انحراف استاندارد ۱۲/۴۸ در این مطالعه شرکت داشتند. از کل ۱۲۰ نفر از نظر تحصیلات ۵۴ نفر تحصیلات ابتدایی، ۳۵ نفر تحصیلات راهنمایی، ۲۷ نفر تحصیلات دبیرستان، ۴ نفر تحصیلات کارشناسی داشتند. از نظر وضعیت شغلی ۱۳ نفر شغل آزاد، و ۱۰۷ نفر بیکار بودند. از نظر وضعیت اقتصادی همه درآمد پایین‌تر از ۳۰۰ هزار تومان داشتند، که در این پژوهش شرکت کردند.

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار مؤلفه‌ها

کمال‌گرایی	اجتناب تجربی	مشکایات	وسایس انجبار	حسابیت بین	افسردگی	اضطراب	موده	آنکارا برآورده	روان پزشکی	علائم روانی	M	SD
۶۲/۶۵	۳۳/۵۱	۱۲/۷	۱۰/۶۵	۸/۶۱	۲/۸/۴۶	۱۱/۱۳	۱۲/۲۸	۱۰/۹۱	۱۱/۱۹	۱۰/۱۹	۱/۱	۱/۱
۱۵/۶۹	۹/۵	۱۲/۷	۱۰/۶۵	۸/۶۱	۱۲/۷/۳	۷/۹	۱۳/۷۴	۹/۹	۱۰/۷۶	۹/۹	۲/۲۱	۲/۲۲

جدول شماره ۱ میانگین و انحراف معیار کمال‌گرایی، اجتناب تجربی و زیر مؤلفه‌های علائم روان‌شناختی را نشان می‌دهد.

جدول ۲. ضرایب همبستگی بین علائم روان‌شناختی با کمال‌گرایی و اجتناب تجربی

علائم روانی	کمال‌گرایی										
۰/۵۱**	۳**	۴**	۴**	۴**	۴**	۵**	۰/۵۰**	۰/۴۵**	۰/۳۷**	۰/۰۰۱	کمال‌گرایی
۰/۰۰۱	۰/۳	۰/۹	۰/۹	۰/۶	۰/۶	۰/۵	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	شکایات جسمانی
۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱					اجتناب تجربی
۰/۶۵**	۴**	۵**	۵**	۵**	۶**	۶**	۰/۶۱**	۰/۶۱**	۰/۶۴**	۰/۰۰۱	علائم روانی
۰/۰۰۱	۰/۰	۰/۲	۰/۴	۰/۳	۰/۷	۰/۴	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	متغیرها
۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	/۰۰					

نتایج ضرایب همبستگی پیرسون در جدول ۲ نشان می‌دهد که، کمال‌گرایی با شکایات جسمانی ($r=0/37$, $p<0/001$), وسوس اجبار ($r=0/45$, $p<0/001$), حساسیت بین فردی ($r=0/50$, $p<0/001$), افسردگی ($r=0/55$, $p<0/001$), اضطراب ($r=0/46$, $p<0/001$), هراس ($r=0/46$, $p<0/001$), افکارپارانوئید ($r=0/49$, $p<0/001$), روان‌پریشی ($r=0/49$, $p<0/001$), خشم ($r=0/33$, $p<0/001$), و نمره کلی علائم روانی ($r=0/51$, $p<0/001$) ارتباط مثبت و معنی‌داری دارد. اجتناب تجربی نیز به طور مثبت با شکایات جسمانی ($r=0/64$, $p<0/001$), وسوس اجبار ($r=0/64$, $p<0/001$), حساسیت بین فردی ($r=0/62$, $p<0/001$), افسردگی ($r=0/64$, $p<0/001$), اضطراب ($r=0/67$, $p<0/001$), هراس ($r=0/53$, $p<0/001$), افکار پارانوئید ($r=0/54$, $p<0/001$), روان‌پریشی ($r=0/52$, $p<0/001$), خشم ($r=0/40$, $p<0/001$), و نمره کلی علائم روانی ($r=0/65$, $p<0/001$), مرتبط می‌باشد.

نقش کمال‌گرایی و اجتناب تجربی در پیش‌بینی علائم روان‌شناختی زنان بی‌بصاعتم سرپرست خانوار

جدول ۳. نتایج تحلیل رگرسیون علائم روان‌شناختی بر اساس کمال‌گرایی و اجتناب تجربی

P	T	β	SE B	B	$t_{df=50}$	F	R^2	R	متغیرهای ملاک	متغیرهای پیش‌بین
۰/۰	۱/۵	۰/۰/۵۳	۰/۰/۰/۹	۰/۰/۰/۸۵	۳/۱۸	۴۶/۰/۰۰۱	۰/۰۷۴	۰/۰۶۹	۰/۰/۰/۴۸	۰/۰/۰/۰/۰۷۳
۰/۰	۱/۸	۰/۰/۲۳	۰/۰/۰/۲۶	۰/۰/۰/۹۸	۳/۱۸	۴۶/۰/۰۰۱	۰/۰۷۴	۰/۰۶۹	۰/۰/۰/۴۸	۰/۰/۰/۰/۰۷۳
۰/۰	۱/۸	۰/۰/۲۳	۰/۰/۰/۲۶	۰/۰/۰/۹۸	۳/۱۸	۴۶/۰/۰۰۱	۰/۰۷۴	۰/۰۶۹	۰/۰/۰/۴۸	۰/۰/۰/۰/۰۷۳

مطابق جدول ۳ نتایج تحلیل رگرسیون نشان می‌دهد که ۴۸ درصد از کل واریانس علائم روان‌شناختی به وسیله کمال‌گرایی و اجتناب تجربی تبیین می‌شود. نتیجه آزمون آنوازی معرف معنی دار بودن مدل رگرسیون می‌باشد ($F=۴۶/۰/۰۰۱$; $t=۳/۱۸$; $p<0/۰۰۱$). نتایج ضرایب رگرسیون نیز نشان می‌دهد که کمال‌گرایی ($t=۳/۱۸$; $p<0/۰۰۱$) و اجتناب تجربی ($t=۶/۵۷$; $p<0/۰۰۱$) می‌توانند به صورت معنی داری علائم روان‌شناختی را پیش‌بینی نمایند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از اجرای پژوهش حاضر بررسی نقش کمال‌گرایی و اجتناب تجربی در پیش‌بینی علائم روان‌شناختی زنان بی‌بصاعتم سرپرست خانوار انجام گرفت. نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که کمال‌گرایی ارتباط مثبت و معنی داری با نمره‌ی کلی علائم روان‌شناختی و خرده مؤلفه‌های شکایات جسمانی، وسوسات اجبار، حساسیت

بین فردی، افسردگی، اضطراب، هراس، افکار پارانوئید، روانپریشی و خشم دارد. این یافته‌ها با نتایج مطالعه ادو-سامرفلد و همکاران (۲۰۱۶)، بورگاس و همکاران (۲۰۱۶) و نیلیس و همکاران (۲۰۱۶) همخوان است. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد افرادی که به میزان زیادی از خودارزیابی‌های منفی، انتقادات و سرزنش خود و همچنین انعطاف-نایپذیری بیشتری در عقاید خود دارند، علائم روانی بیشتری را گزارش می‌کنند. در این پژوهش به نظر می‌رسد افراد گروه بیشتر کمال‌گرایی منفی هستند، این بدان معناست که زنان بی‌ضاعت سرپرست خانوار ممکن است زمانی که با مشکل مواجه می‌شوند احساس نالمیدی و عدم رضایت می‌کنند، در برابر انتقاد آسیب‌پذیر هستند و همه چیز باید برای آنها کامل باشد در غیر این صورت احساس نارضایتی می‌کنند.

در توجیه این یافته می‌توان گفت که آییس (۱۹۸۷) اضطراب و اختلالات عاطفی و رفتاری را زاده شیوهٔ تفکر خیالی، غیرعقلانی و بی‌معنای انسان می‌داند، به همین دلیل وجود برخی اعتقدات را در ذهن شخص غیر منطقی می‌داند مانند اعتقاد به اینکه لازمه احساس خود ارزشمندی، وجود حداکثر شایستگی، کمال و فعالیت شدید است. دستیابی به چنین شایستگی امکان‌پذیر نیست و تلاش وسوسی در راه به دست آوردن آن، فرد را دچار اضطراب و بیماری روانی می‌کند و در زندگی احساس حقارت و ناتوانی به فرد دست می‌دهد (ساراسون، ایروین و ساراسون، باریار، ۱۳۷۱).

کمال‌گرایی ناسازگارانه شامل انتخاب معیارهای بالا و غیرواقعی در زمینه‌های مختلف زندگی، نگرانی بیش از اندازه در مورد اشتباهات خود، تفاوت زیاد بین عملکرد و معیارهای فردی، تردید وسوسی درباره اعمال شخصی و انگیزش برای اجتناب از پیامدهای منفی به جای انگیزش برای رسیدن به پیامدهای مثبت است (ائز، کاس، ۲۰۰۲). باید توجه داشت که کمال‌گرایی مثبت، انتظاراتی عقلانی و واقع‌گرایانه با توجه به توانایی‌ها و محدودیت‌های فرد ایجاد می‌کند. این واقع‌بینی با محدودسازی انتظارات او در زمینه شخصی و بین شخصی به قدر کمک می‌نماید معیارهای سخت و حد نهایی

^۱. Enns, Cox.

نقش کمال‌گرایی و اجتناب تجربی در پیش‌بینی علائم روان‌شناختی زنان بی‌بصاعث سرپرست خانواده

تحقیق نیافتنی را در خود و دیگران تحمیل ننماید. در سایه این واقعیت روان‌شناختی با کاهش ترس از شکست و افزایش رضایت شخصی، عزت نفس فرد تعقویت شده و این عمل به فرد کمک می‌نماید تا از یک سو با قدرت و موفقیت بیشتر با واقعیت‌ها مواجه گردد و از سوی دیگر محدودیت‌ها و موانع را راحت تر پذیرد. (کوولا، هاسمین، فالبی^۱، ۲۰۰۲).

همچنین نتایج با یافتهٔ تری‌شورت و همکاران (۱۹۹۵) که در آن بیماران افسرده نسبت به گروه غیر بالینی کمال‌گرایی منفی بیشتری را داشتند، نیز همخوانی دارد. بنابراین آنچه در این پژوهش به دست آمده فقط میزان همبستگی بالا میان این متغیرها است نه لزوماً رابطه علت و معلولی، اما همین میزان همبستگی هشداری است برای اینکه این متغیرها نقش مهمی را در زندگی این افراد بازی می‌کنند.

نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که اجتناب تجربی نیز ارتباط مثبت و معنی‌داری با شکایات جسمانی، وسوس اجراء، حساسیت بین فردی، افسردگی، اضطراب، هراس، افکار پارانوئید، روان‌پریشی، خشم و نمره کلی علائم روانی دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که اجتناب تجربی می‌تواند به صورت معنی‌داری این علائم را پیش‌بینی نماید. این یافته‌ها با نتایج شنک و همکاران (۲۰۱۲)، اسماء و همکاران (۲۰۱۵) باردن و همکاران (۲۰۱۵) همخوان می‌باشد. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد افرادی که به میزان زیادی از افکار، هیجانات و خاطرات دردناک مربوط به تجارت آسیب‌زای خود اجتناب می‌کنند، علائم روانی بیشتری را گزارش می‌کنند. به نظر می‌رسد راهبرد اجتناب مبنای علائم مرضی متعددی مانند؛ سوء‌صرف مواد، اختلال وسوسات جبری و اختلال استرس پس از سانحه می‌باشد و رفتارهای اجتنابی می‌توانند الگوهای عادتی درازمدتی از اجتناب را باعث شده در پذیرش تعهد درمانی مزاحمت ایجاد کنند. تأکید بر اجتناب تجربی باعث تشدید و دوام نشانه‌های اختلال استرس پس از سانحه در

^۱. Koivula, Hassmen, Fallby

طول زمان می‌شود و علاوه بر این ممکن است باعث کاهش انعطاف‌پذیری در برخورد با موقعیت‌ها و تأثیرات منفی بر کیفیت زندگی شود (قال، گرتز، سالترز، رومر^۱، ۲۰۰۴). همچنین نتایج این مطالعه با نتایج مطالعه بشرپور، شفیعی و دانشور (۲۰۱۵) همخوان می‌باشد، که آن‌ها در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که میزان میزان اجتناب-تجربی در افراد مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه به طور معنی‌داری بالاتر از افراد بدون اختلال استرس پس از سانحه به میزان بیشتری از افکار و هیجانات و خاطرات دردناک مربوط به رویدادهای آسیب‌زا اجتناب می‌کنند (بشرپور و همکاران، ۲۰۱۵). نتایج پژوهش‌ها نیز نشان داده‌اند، افراد آسیب دیده‌ای که نشانه‌های افسردگی، ترس، نگرانی بیش از حد دارند، به میزان بیشتری از راهبردهای اجتنابی استفاده می‌کنند. همچنین اجتناب‌تجربی می‌تواند به طریق دور ساختن فرد از افکار واقع بینانه مرتبط با تجارب آسیب‌زا و ممانعت از تفکر، زمینه‌های افکار پارانوئید و روان پریشی را در فرد رشد دهد. علاوه بر این، کاربرد مداوم اجتناب تجربی می‌تواند با موقعیت‌های آسیب‌زا شرطی شده و مانع یادگیری یا کسب عادت‌های جدید شود و بدین طریق نیز می‌تواند باعث دوام نشانه‌های اضطرابی به ویژه واکنش‌های هراس گردد (تامپسون، ۲۰۰۸). به این دلیل مداخله بر روی اجتناب تجربی به عنوان روشی برای درک علل پدیدارشناختی و درمان بیماریهای روانی و اختلال در در فهم لذت بردن از باورها مفید می‌باشد.

در کل نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که ممکن است کمال‌گرایی و اجتناب‌تجربی از افکار و هیجانات مرتبط با رویدادهای آسیب‌زا می‌تواند در عالم روانشناختی زنان بی‌پساعت سرپرست خانوار نقش داشته باشد. ناتوانی در کنترل برخی متغیرهای مزاحم چون شدت عالم پس‌آسیبی و استفاده از طرح تحقیق همبستگی که امکان ارزیابی علی را فراهم نمی‌کند محدودیت‌های عمدۀ مطالعه حاضر بودند. بنابراین پیشنهاد می‌شود مطالعات آتی با کنترل این متغیرهای مزاحم انجام گیرند. همچنین با توجه به آسیب‌پذیری

^۱Tull, Gratz, Salters, Roemer

متفاوت زنان و مردان به رویدادهای آسیب‌زا بررسی تفاوت‌های جنسی در متغیرهای پیش‌بین این مطالعه پیشنهاد می‌شود. نتایج این مطالعه بکار گیری درمان موج سوم تعهد و پذیرش را به عنوان یک روش پیشگیرانه و مداخله در علائم پس آسیبی پیشنهاد می‌کند.

منابع

- بشرپور، سجاد؛ نریمانی، محمد؛ عیسی زادگان، علی (۱۳۹۱). نقش تجربه رویدادهای آسیب‌زای زندگی در پیش‌بینی علائم روان‌شناختی دانش‌آموزان پسر دبیرستانی شهر ارومیه در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۹۰، مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ۲۰(۴)، ۹۶-۱۰۶.
- شارت، محمدعلی (۱۳۸۴). بررسی رابطه کمال‌گرایی مشبت و منفس و مکانیسم‌های دفاعی. پژوهش‌های روان‌شناختی، ۲۱(۸)، ۲۱-۷.
- حسینی، سید حسین (۱۳۸۰). ویژگیها و پیامدهای روان‌شناختی تهدیدات سلاحهای کشتار جمعی، مجله طب نظامی، ۳(۳)، ۱۳۵-۱۴۱.
- دلاور، علی (۱۳۸۴). مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی، انتشارات رشد، تهران. ص ۱۸۱.
- ساراسون، ایروین و ساراسون، باربارا (۱۹۸۱)، روان‌شناسی مرضی، جلد اول، ترجمه بهمن نجاریان، محمد علی اصغری مقدم و محسن دهقانی، (۱۳۷۱)، تهران، رشد.
- میرزایی، رقیه (۱۳۵۹). ارزیابی پایایی و اعتبار آزمون SCL-90-R در ایران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، روان‌شناسی دانشگاه تهران، ۵۳-۵۰.

Alden, L. E., Bieling, P. J., & Wallace, S. T. Perfectionism in an interpersonal context: A self-regulation analysis of dysphoria and social anxiety. *Cognitive Therapy and Research*, (1994): 18(4): 297-316.

American Psychiatric Association, Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM), fifth edition, (DSM 5), American psychiatric publishing, Washington, DC London, England. 2012.

Bandura, A. Self-efficacy mechanism in human agency. *American Psychologist*, (1982): 37(2): 127-147.

Basharpoor, S., Shafiei, M., & Daneshvar, S. (2015). The Comparison of Experimental Avoidance, Mindfulness and Rumination in Trauma-Exposed Individuals With and Without Posttraumatic Stress Disorder (PTSD) in an Iranian Sample. *Archives of Psychiatric Nursing*, 29: (2015): 279-283

Bardeen RJ, Short-term pain for long-term gain: The role of experiential avoidance in the relation between anxiety sensitivity and emotional distress. *Journal of Anxiety Disorders*. 2015; 30: 113–119.

Beals J, Manson SM, & Shore JH. The prevalence of posttraumatic stress disorder among American Indian veterans: disparities and context. *Journal of trauma stress*. 2002; 15: 89-97.

Bond FW, Hayes SC, Baer RA, Carpenter KM, Orcutt HK, Waltz T, et al. Preliminary psychometric properties of the Acceptance and Action Questionnaire - II: A revised measure of psychological inflexibility and experiential avoidance. *Behavior Therapy*. 2011; 42: 676- 688.

Breslau N, Davis GC, & Andreski P. Traumatic events and posttraumatic stress disorder in an urban population of young adults. *Archives of General Psychiatry*. 1991; 48: 216–222.

Burgess, A., DiBartolo, P.M.. Anxiety and Perfectionism: Relationships, Mechanisms, and Conditions. (pp. 177-203). Springer International Publishing, (2016).

Chawla N, Distafin B. Experiential avoidance as a functional dimensional approach to psychopathology an empirical review .*Journal Of Consulting And Clinical Psychology*. 2007; 64(6): 1152-1168.

Deragotis KR, Lipman RS, & Covi L. SCL-90-R outpatients psychiatric rating scale preliminary report. *Psycho pharmacology Bullision*. 1973; 9: 13-27.

Eismaa CM, Rinckb M, Stroebea SM, Schuta WA, Boelen, Stroebed, W. Rumination and implicit avoidance following bereavement: An approach avoidance task investigation, *Journal of Behavior Therapy and Experimental PsychiatryVolume*, 2015; 47: 84–91.

Enns, M. W.; & B. Cox. (2002). The Nature and Assessment of Perfectionism: A Critical Analysis. In G. L. Flett & P. L. Hewitt (Eds.). *Perfectionism: Theory, Research, and Treatment* (pp. 33-62). Washington. DC: American Psychological Association.

Frost RO, Marten P, Lahart, C., & Rosenblate, R. The dimensions of perfectionism. *Cognitive Therapy and Research*. (1990):14: 449-468.

Harris, P. W, Pepper, C. M & Maack, D. J. The relationship between maladaptive perfectionism and depressive symptoms: the mediating role of rumination. *Personality and Individual Differences*, (2008): 44(1): 150-160.

Hayes S, Strosahl K, Wilson K, Bissett R, Pistorello J, Toarmino D, Polusny M, Dykstra T, Batten S, Bergan J, Stewart S, Zvolensky M, Eifert G, Bond F, Forsyth J1, Karekla M, & McCurry S. Measuring experiential avoidance: A preliminary test of a working model. *The Psychological Record*. 2004; 54: 553-578.

Kessler TC, Berlund P, Demler O, Jin R, Merikangas KR, Walters E. Lifetime prevalence and the age-of-onset distributions of DSM-IV disorders in the National Comorbidity Survey replication. *Archive of General Psychiatry* 2005; 62: 593–560.

Koivula, N., Hassmen, P., and Fallby, J. (2002). Self esteem and Perfectionism in elite athletes: effects on competitive anxiety and self- confidence. *Personality and Individual Differences*, 32, 865-875.

Marx BP, & Sloan D M. Peritraumatic dissociation and experiential avoidance as predictors of posttraumatic stress symptomatology. *Behavior Research and Therapy*. 2005; 43: 569-583.

Smith JM. Depressive rumination as experiential avoidance. Thesis Temple university. 2008: In Psychology

Nealis, O.J., Sherry, S.B., Lee-Bagley, D.L., Stewart, S.H., Macneil, M.A. Revitalizing Narcissistic Perfectionism: Evidence of the Reliability and the Validity of an Emerging Construct.(pp. 1-15 Psychopathology and Behavioral Assessment, (2016). Boston: Springer.

Norris FH. Epidemiology of trauma: frequency and impact of different potentially traumatic events on different demographic groups. *Journal of Consulting and Clinical Psychology* 1992; 60: 409-241.

Oddy-Sommerfeld, S., Hain, S., Louwen, F.,& Schermelleh-Engel, K. Longitudinal effects of dysfunctional perfectionism and avoidant personality style on postpartum mental disorders: Pathways through antepartum depression and anxiety. (2016): 191: 280-288.

Pine DS, & Cohen JA. Trauma in children and adolescents: Risk and treatment of psychiatric sequelae. *Society of Biological Psychiatry*. 2002; 51: 519-531.

Sassaroli, S., RomeroLauro, L. J., Ruggiero, G.M., Mauri, M. C., Vinai, P., & Frost, R. Perfectionism in depression, obsessive-compulsive disorder and eating disorders. *Behaviour Research and Therapy*, (2008): 46: 757-765.

Shenk CE, Putnam FW, Noll JG. Experiential avoidance and the relationship between child maltreatment and PTSD symptom: preliminary evidence. *Child Abuse & Neglect*. 2012; 36(2): 118-126.

Stoeber, J., Kempe, T., & Keogh, E. J. Facets of self-oriented and socially prescribed perfectionism and feelings of pride, shame, and guilt following success and failure. *Personality and Individual Differences*, (2008): 44(7): 1506-1516.

Terry-short, L. A., Owens, R. G., Slade, P. D., & Dewey, M. E. (1995) Positive and negative perfectionism. *Personality and Individual Differences*, 18(5), 663-668.

Thompson BL. Mindfulness as a predictor of posttraumatic stress disorder symptomatology in an experiential avoidance model. Thesis University Of Montana. In Psychology. 2008.

Tull, M. T., Gratz, K. L., Salters, K., & Roemer, L. (2004). The role of experiential avoidance in posttraumatic stress symptoms and symptoms of depression, anxiety, and somatization. *The Journal of Nervous and Mental Disease*, 192(11), 754-761.